

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 310.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e88408.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Grundtvig:

I Henseende til hvad der talt om Tilbagebetalingen af en erlagt Kjendelse, da har jeg forstået det således, at denne Kjendelse ikke har været erlagt af dem, som, efter hvad det hedder i Loven, hidtil havde været værnepligtige, men kun af dem, der for deres Børn og Efterkommere vilde tabe den Fritagelse, som de hidtil havde nydt, og dersom dette er rigtigt, så indseer jeg ikke mindste Grund til, at en sådan Kjendelse skulde tilbagebetales; thi da var det jo åbenbart kun en erlagt Kjendelse for, skjøndt deres forandrede Stilling, alligevel at beholde den Rettighed, som de hidtil havde havt, og som de ikke kunde vente at beholde længere, end alle de, hvormed de havde den tilfælles. Dersom nu den Mening skulle seire, at ingen sådan Kjendelse vilde være at tilbagebetale, så vilde altså den sidste Deel af den 4de Paragraph kunne gå ud, og dernæst vilde da også den Bemærkning kunde synes overflødig, som jeg har at gjøre i Henseende til Sproget. Men det er dog ikke så; thi det er ikke blot i den 4de Paragraph; det er desværre ikke blot i dette Udkast, at vi hvert Øieblik støde på Ordet „Emanation“. Dette Ord, som jo nu vistnok hører til Cancellistilen, det er dog ikke således at ansee for så rodfæstet i den, at man ikke skulde kunne håbe, at det endnu kunde oprykkes; thi deels er det dog vel ligeså net at sige Udstedelse eller Udgivelse, og det er dog unægtelig langt mere forståeligt. Var det end, som det hedder i Visen, ligefedt for os, som kan lidt af mange Sprog, så er det det dog ikke for dem, som kun kjende eet. Jeg veed heller ikke den allermindste Grund, som skulde være til at beholde et sådant Ord, der er bleven indført i Cancellistilen på en Tid, jeg godt kan huske, vel som en Slags Pragtblomst, omtrent på samme Tid, som vi fik Georginer. Imidlertid skal jeg kun bemærke, hvad vel desværre vil være overflødig, at den næste Paragraph står i den meest skrigende Modsætning til Bestemmelsen i Forordningen af 23de September, der reentud erklærer, at der slet ikke skal tilbagebetales nogen Kjendelse til de Stakler, der blive udskrevet efter den.